

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Zdeňkem Macháčkem ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2021, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 28. 8. 2021, č. j. OD 543/21-2/67.1/21099/Li, se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, k rukám advokáta JUDr. Emila Flegela, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 24. 3. 2021, sp. zn. X, č. j. X, jímž byl žalobce shledán vinným z úmyslného spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit porušením § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu a zároveň ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se z nedbalosti dopustil porušením § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu.
2. Uvedených přestupků se dopustil tak, že dne 23. 8. 2020 v 20:10 hodin řídil vozidlo tovární značky X RZ: X ve Frýdlantu ulicí X č. p. X, kde byl kontrolován hlídkou Policie ČR. Na výzvu policisty se odmítl podrobit vyšetření ke zjištění, zda není pod vlivem alkoholu (odmítl se podrobit dechové zkoušce a odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve), a při řízení u sebe neměl řidičský průkaz.
3. Za spáchání uvedených přestupků byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu ve spojení s § 35 písm. b), § 41 odst. 1 a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), uložena pokuta ve výši 25 000 Kč, podle § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu ve spojení s § 35 písm. c) a § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky byl žalobci dále uložen správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel po dobu 14 měsíců a podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.
4. Z předloženého spisového materiálu vyplynulo, že policií ČR byly správnímu orgánu I. stupně dne 25. 8. 2020 oznámeny shora popsané přestupky žalobce. Správní orgán I. stupně měl k dispozici zejména úřední záznam policie s popisem okolností přestupkového jednání, úřední záznam o podání vysvětlení žalobce, v němž mimo jiné uvedl, že po poučení odmítl podstoupit dechovou zkoušku, úřední záznam o zajištění osoby a výpis z evidenční karty žalobce.
5. Správní orgán I. stupně po předání věci ze strany policie vydal příkaz ze dne 25. 8. 2020, proti němuž byl podán nepodepsaný odpor označený identifikačními údaji žalobce. Přípisem

ze dne 29. 1. 2021 žalobce požádal o sdělení, kteří svědci budou vyslechnuti na ústním jednání, na nějž byl předvolán. Po telefonickém sdělení požadované informace žádal výslech dalších dvou svědků. Zároveň podal stížnost na úřední osobu Pavlínu Šídovou. Přestože bylo vyhověno jeho žádosti o změnu termínu, na ústní jednání se žalobce nedostavil.

6. Dne 24. 3. 2021 vydal správní orgán I. stupně shora popsané rozhodnutí, proti němuž žalobce brojl blanketním odvoláním, ve kterém uvedl, že odvolací důvody doplní. Žalobce byl výzvou ze dne 19. 4. 2021 vyzván, aby se vyjádřil k podanému odvolání v souladu s § 86 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve lhůtě pěti dnů. Na tuto výzvu žalobce nereagoval.
7. K odvolání žalobce přezkoumal rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvedl, že správní orgán I. stupně shromáždil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí. Věnoval se mimo jiné absenci odvolacích důvodů. Konstatoval, že odvolání žalobce podal prostřednictvím zvoleného zmocněnce v zákonné lhůtě dne 15. 4. 2021, kdy toto ani přes výzvu správního orgánu I. stupně nedoplnil o odvolací důvody. S ohledem na absenci odvolacích námitek se žalovaný zabýval posouzením formální a materiální stránky přestupku a výši uložené sankce, přičemž dospěl k závěru, že v daném případě postupoval správní orgán I. stupně zcela v souladu se zákonem.

II. Žaloba

8. Proti napadenému rozhodnutí žalovaného žalobce brojl žalobou. Uvedl, že odpor proti příkazu, kterým byl poprvé uznán vinným ze spáchání daných přestupků, nebyl podepsán. Chybějící podpis byl vadou podání, kterou měl správní orgán I. stupně odstranit. Žalobce však k doplnění podpisu vyzván nebyl. Správní orgány proto pokračovaly v řízení a svá rozhodnutí vydaly nezákonně.
9. V dalším žalobním bodu žalobce popsal, že proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání, v němž neuvedl žádné odvolací důvody. Správní orgány žalobce k odstranění této vady odvolání nevyzvaly. Takový postup žalobce označil s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu a komentářovou literaturu za nezákonný, jelikož vedl žalovaného k vydání napadeného rozhodnutí bez znalosti odvolacích námitek. Žalobce proto navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě v úplnosti odkázal na obsah napadeného rozhodnutí. Závěrečným návrhem požadoval žalobu zamítnout s tím, že náhradu nákladů řízení nepožadoval.

V. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., s limity týkajícími se správního trestání (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/20163-16, publ. ve Sb. NSS 3528/2017, rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).
12. Podle § 4 odst. 2 správního řádu, „*Správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.*“
13. Podle § 37 odst. 2 téhož zákona „*Z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. ... Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.*“
14. Podle odst. 3 téhož ustanovení „*Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*“
15. Podle § 82 odst. 2 správního řádu „*Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.*“
16. Krajský soud se předně zabýval námitkou spočívající v absenci podpisu na odporu. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39 vyplývá, že podpis na listinném podání je podstatnou náležitostí podání a jeho absence je vadou, k jejímuž odstranění je třeba podatele vyzvat. Pokud však podává stejná osoba opakovaně listinná podání bez podpisu, není procesní chybou, když správní orgán nepostupuje podle § 37 odst. 3 správního řádu a takovou osobu nevyzve k odstranění nedostatku podání. V těchto výjimečných případech se jedná o zneužití práva, které nepoživá právní ochrany, nevyvolá samo o sobě žádné procesní důsledky a správní orgán na ně nemusí nijak procesně reagovat.
17. V přezkoumávaném případě nebylo možné dovodit, že by absence podpisu na odporu vycházela z předem připravené procesní taktiky žalobce a jeho zástupce. K tomuto závěru ostatně nemohl dospět ani správní orgán I. stupně a měl proto žalobce k odstranění vady jeho podání vyzvat. Tím, že žalobce k doplnění podpisu nevyzval, zatížil správní orgán I. stupně řízení procesní vadou. Dále je však nezbytné posoudit, zda mohla mít zjištěná procesní vada vliv

na zákonnost napadeného rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6 A 12/2001-51, č. 23/2003 Sb. NSS, či ze dne 18. 3. 2004, č. j. 6 A 51/2001-30, č. 494/2005 Sb. NSS).

18. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce se správním orgánem I. stupně po celou dobu řízení jednal, nechal se zastoupit různými zmocněnci, přebíral si poštu, podal stížnost proti úřední osobě, navrhoval výslech svědků či změny termínů ústních jednání a následně podal odvolání. V tomto kontextu soud připomíná, že žalobce absenci podpisu na odporu nenamítal ani v odvolání a brojil proti ní poprvé až v žalobě. Žalobce dal svým chováním v průběhu správního řízení zřetelně najevo, že odpor skutečně podal, když se nijak nepozastavoval nad tím, že správní orgán pokračuje v řízení, naopak se na pokračujícím řízení aktivně podílel. Jelikož tedy sám v dalším řízení považoval odpor za účinný a ve správním řízení využíval svých procesních práv, nemohla zmíněná vada zasáhnout do jeho práv a způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2021, č. j. 1 As 161/2021-29). Soud proto námitku žalobce shledal nedůvodnou.
19. Krajský soud však přisvědčil námitce týkající se absence výzvy k doplnění odvolání. Otázkou, zda porušení § 82 odst. 2 správního řádu, představuje podstatné porušení procesních předpisů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., se již mnohokrát zabýval Nejvyšší správní soud. Ve svém rozsudku ze dne 4. 1. 2011, č. j. 2 As 99/2010-67 uvedl, že *„nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Teprve pokud by k odstranění vad podání ve lhůtě stanovené správním orgánem podle § 37 odst. 3 správního řádu nedošlo, může být přistoupeno k rozhodnutí o odvolání i bez znalosti důvodů podání odvolání či konkrétních námitek“* (srov. rovněž rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2015, č. j. 7 As 271/2014-43, ze dne 19. 12. 2016, č. j. 7 As 157/2016-28, či ze dne 4. 11. 2011, č. j. 2 As 99/2010-67). Dále v rozsudku ze dne 17. 4. 2018, č. j. 7 As 40/2018-33 NSS konstatoval, že *„Pokud pak správní orgán nepostupuje dle výše citované judikatury a neučiní kroky pro odstranění vad odvolání dle § 37 odst. 3 správního řádu, jedná se o vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., podle kterého soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.“*
20. Obdobná situace nastala i ve zde přezkoumávaném případě. Ze stanoviska k podanému odvolání vyplývá, že správní orgán I. stupně žalobce vyzval k doplnění konkrétních odvolacích námitek dne 19. 4. 2021. Žalovaný tuto argumentaci převzal a v napadeném rozhodnutí rovněž tvrdil, že žalobce k odstranění vad odvolání vyzván byl. Dle názoru soudu však písemnost ze dne 19. 4. 2021, označenou jako „výzva vyjádření k podanému odvolání“ nelze považovat za výzvu k odstranění vad odvolání. Žalobci totiž toliko ukládala vyjádřit se k podanému

odvolání podle § 86 odst. 2 správního řádu. Toto ustanovení však slouží k seznámení dalších účastníků řízení s obsahem odvolání jiného účastníka v řízení s pluralitou účastníků. Je tedy zřejmé, že tento institut se aplikuje na zcela odlišnou situaci.

21. Že by se mělo jednat o výzvu k doplnění odvolání, dle názoru soudu není možné dovodit ani z jejího obsahu. Správní orgán I. stupně totiž žalobce v předmětné písemnosti nepoučil o vadách jeho podání, nijak je neidentifikoval a nekonkretizoval, které předepsané náležitosti jeho podání nesplňuje. Zcela absentovala rovněž výzva k odstranění takových vad. Tvrzení správního orgánu I. stupně v předkládací zprávě, že byl žalobce vyzván k doplnění konkrétních odvolacích námitek, tak není pravdivé.
22. Jelikož žalovaný uvedený závěr převzal, vydal napadené rozhodnutí, aniž by znal odvolací námitky žalobce a aniž byl žalobce k jejich doplnění vyzván. Takový postup žalovaného považuje soud za rozporný s procesními pravidly, která jsou zakotvena ve výše citovaných ustanoveních správního řádu.

VI. Závěr a náklady řízení

23. Vzhledem k tomu, že soud shledal jednu z žalobních námitek důvodnou, zrušil postupem podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
24. V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán dle § 78 odst. 5 s. ř. s.
25. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
26. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč, odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby ve výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 paušály po 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu) a 21% DPH z odměny a náhrady advokáta ve výši 1 428 Kč. Náhrada nákladů řízení tak celkem činí 11 228 Kč. Soud uložil žalovanému, aby náklady řízení uhradil žalobci k rukám jeho právního zástupce v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje

se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.
Zmeškání lhůty
k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 14. března 2022

Mgr. Zdeněk Macháček
samosoudce